

România întregită între granițele hărăzite de marele Intemeetor Traian! Aceste graniți, astăzi sunt mai mult încă râvnite de atâtea popoare dușmane ce ne înconjoară.

Iar tu, grănicer, dela Tisa și dela Dunăre, tu aperi, tu străjuești hotarele!

Ochiul tău treaz privește departe și înțelege rostul armii ce-ți stă în mână.

Vei apăra hotarul și nu vei lăsa să fie călcat și batjocorit pământul acesta sfânt, pentru care au curs valuri de sânge.

Ar fi să se umilească strămoșii și să ne fie luat pământul de belșug pe care atâția îl doresc și-l vor al lor.

Vor mai curge valuri de sânge, vor mai fi lupte care să ne dispute acest pământ, pe care strămoșii în veac nu l-au lăsat.

Vom fi oare noi mai prejos de străbunii noștri, iar tu grănicer de azi, vei lăsa să fie porgorită fala atâtor luptători ai marilor zile dela Grivița Mărăști și Mărășești? Cine ar putea răspunde altfel și cine ar putea crede că vitejia românească ori și când e scutul patriei române? Iar brațul ostașilor în frunte cu grănicerii, nu vor lăsa să fie clintită o piatră din hotarele ce ne-au fost lăstate.

Le vom păstra și nu vom lăsa să fie clintit o unghie măcar din pământul strămoșesc.

ȘT. C.

PAGINA RELIGIOASĂ

CE URMĂRESC SECTELE RELIGIOASE ÎN ROMÂNIA ?

De câțiva ani, un vânt rău a început să bată dela răsărit spre apus, uscând și pustiind totul în cale: onoare, credință, cinste, dreapta judecată, gospodăria și chiar vieți omenești.

O boală grozavă, cum nu s'a mai văzut pe pământ, se înnințe cu o repeziciune uimitoare, culcând la pământ orice întâlnește și secerând fără milă zeci de mii de copii ai lui Dumnezeu.

Satana a început din nou să dea foc la cazanul lui blestemat și a scos din iad pe toți diavolii, răspândindu-i în cele patru colțuri ale pământului, ca se semene pretutindeni: ură, foc și moarte.

Oamenii au ajuns mai rău ca fiarele, și-au pierdut mințile, sufletele s'au întunecat, lumina lui Christos a fost svârlită afară... o nebulie a cuprins lumea... se pare că iadul s'a coborât pe pământ, iar Satana încearcă prin toate mijloacele, și face eforturi disperate, să răstignească a doua oară pe Hristos și să se închine ei și numai ei.

Ceeace n'a reușit acum două mii de ani, vrea să înfăptuiască astăzi.

Iubiți ostași grăniceri,

Cred că ați auzit și voi despre sectele religioase, poate ați ascultat câteodată pe vreunu

din învățătorii lor, dar v'ați întrebat vreodată: „Cine sunt?“ „De unde sunt? și ce vor?“.

Sectele religioase sunt niște grupe de oameni, care au altă credință de cât a noastră, pretinzând că ei învață după cum este scris în Sfânta Carte; dar vedeți voi, că deși sunt sute de secte religioase și deși învață fiecare într'un fel deosebit totuși pretind că au credința cea adevărată.

Sunt vreo patru sute de ani de când un om cu numele de Luter, în Germania, a aruncat o vorbă, care a făcut foarte mare rău Bisericii creștine.

El a spus că orice creștin poate să citească Sf. Scriptură și să o înțeleagă foarte bine; dar mai târziu s'a văzut cât de mare a fost greșala lui.

De unde până atunci, timp de o mie cinci sute ani, toți creștinii credeau aproape la fel, după cum moșteniseră învățătura Sfântă din moși strămoși, din tată în fiu, acum unii n'au voit să mai țină socoteală de felul cum au învățat Sfinții Părinți, care se adunaseră în Sinoade (adunări de episcopi și preoți) și gândiseră mult pentru a arăta creștinilor, cum trebuiesc înțelese anumite cuvinte grele din Sf. Scriptură. S'au făcut mai grozavi de cât ei; mândria i-a îndemnat la păcat, răspândind învățături greșite

Așa s'a născut sectele religioase, care au învățături cu totul depărtate de credința cea adevărată. Unele din ele sunt foarte rele și foarte periculoase, făcându-ne să ne întrebăm, cum se poate ca un om să judece așa de prost.

Așa sunt: Adventiștii, Babiștii, Mielniștii, Pocăiții, Inochentiștii, Tudoriștii, etc.

lubiți ostași grăniceri,

Toate sectele religioase au năvălit din alte țări, în țara noastră, având ca șefi numai străini.

Știți și voi foarte bine că noi, Românii, până la războiu, ne țineam legea noastră creștinească, moștenită dela moșii și strămoșii noștrii. Toți credeau într'un singur fel și numai așa am putut învinge hoardele barbare și păgâne care năvăliseră din răsărit, din Asia și pustiau totul în cale, amenințând întreaga Europă: Așa au fost zdrobiți Turcii și numai prin această credință, Dumnezeu ne-a ajutat, ca toți Românii să se unească sub acelaș steag și sub acelaș Rege.

Prin urmare, credința strămoșească în cruce și icoane, ne-a întărit sufletele în lupta cea cumplită și ne-a făcut „România Mare”; deaceia dușmanii noștrii voesc cu orice preț, să ne facă acufi, ca să ne urăm credința cea adevărată Biserica noastră sfântă și să credem în celălci ne învață sectele religioase, care ne otrăvesc sufletele și ne împart în cete, cete.

Toate sectele religioase sunt plătite, cu bani streini, ca să ne dărâme temelia patriei: „Credința strămoșească”, ca să ne urim unii pe alții, să ne certăm pentru că unii credem, într'un fel și alții în alt fel; iar în urmă sa vină ei să ne pună jugul de gât, *ajungând noi robi, în țara noastră.*

Din nenorocire, s'au găsit între români unii care s'au făcut coade de topor, fiind ispitite cu bani s'au lepădat de legea lor; au ascultat pe învățătorii cei falși, au scuipat sfintele icoane și sfânta cruce slujind altă țară și alt rege.

S'au găsit între soldați unii care n'au voit să pună mâna pe armă și au spus că ei nu trag cu pusca, chiar dacă ar vedea pe cineva, că și bate joc de mama și surorile lui, sau că

dă foc la un pod, peste care trece o cale ferată. Atât de mult le-au sucit capul, sectele religioase.

Prin trenuri, au fost găsite femei îmbrăcate călugărițe și vindeau cărți adventiste, iar aici în București, șefii lor nici nu vor să știe de legi; au scos o revistă deși nu li s'a aprobat. Alții se adună într'o casă și trag la sort; acela care a ieșit, își pune o cruce pe umeri, o suie sus pe un munte, iar ceilalți îl răstignesc. Unii seucid între ei, zicând că numai așa se iartă păcatele, iar alții învață că trebuie să faci păcate din ce în ce mai multe, ca să îți se ierte păcatele trecute.

În fine, unii din aceștia pretind că vor aduce fericirea cea adevărată a oamenilor, dar mai întâi trebuie să dărâme lumea de astăzi, ca să clădească alta nouă.

lubiți ostași grăniceri,

Poate a-ți auzit și voi ce s'a întâmplat într'o țară vecină cu noi și altă țară — soră cu a noastră — unde locuitorii se bat între ei, mai abitir ca într'un războiu adevărat.

Satana și-a așezat tronul în aceste două țări Rusia și Spania. Episcopii și preoții au fost batjocorți și uciși, bisericile au fost dărâmate, iar altele prefăcute în cărciumi sau cafenel; din Altare au făcut fatrine și au urinat în Sfintele Potire.

Tărani, ofițeri, soldați, funcționari au fost puși la zid și împușcați, dacă nu au zis ca comuniștii: Satele și orașele sunt prefăcute în cenuse.

În țara noastră a-ți auzit și voi de procesul comuniștilor, care aveau în fruntea lor o femeie, Ana Paucker, venită din Rusia, ca să facă fericită țara românească.

Approape în toate orașele mari, au fost descoperite adunări secrete, făcute din femei, studenți, elevi de liceu, țărani care făceau planuri diavolești, ca să scoată sini de pe linia ferată, sau să arunce în aer diferite localități din București.

În fața acestei îndrăsneli, toată suflarea românească își îndreaptă nădejdea către voi și vă roagă să n'o lăsați pradă ucenicilor Satanei și să o apărați cu pretul vieții voastre.

Minunile sfinte și videcările diferitelor boale făcute la sfintele icoane, iar acum în urmă mai ales la Maglavit, unde Dumnezeu a vorbit cu ciobanul Petrache Lupu, ne arată că credința noastră este cea adevărată.

Iubiți ostași grăniceri,

Să nu fie între voi niciunul atât de hain în suflet, în cât să se lepede de credința strămoșească, făcând pe gustul dușmanilor.

Nu ascultați niciodată pe streini, deoarece nu

SCRISORI CĂTRE GRĂNICERI

DRAGOSTEA DE ȚARĂ ȘI DE LIBERTATE

Știți cu toții, dragi grăniceri, cât de mândră bogată și fermecătoare, e scumpa noastră Țară. Pe câmpiile ei verzi, se întind lanurile aurii de grâu, care se undesc sub bătaia vântului, porumbul bine-cuvântat și toate cerealele din care scoatem pâinea cea de toate zilele; în livezile mănoase și pe dealuri, foșnesc pomii cei roditori, încărcăți cu roade gustoase, iar munții noștri sunt împodobiți cu păduri bătrâne în mijlocul cărora cântă vrăjind, mii de păsărele.

Dar pământul acesta al Țării noastre câte bogății nebănuite ascund în sânul său: aur, argint, aramă, fier, cărbune, sare, petrol și multe alte avuții. Țara noastră iubită, dragi grăniceri, e una din cele mai bogate, de pe fața pământului!

Avem de toate la noi și din plin.

Cum dar să nu iubim petecul acesta de pământ, unde am văzut pentru prima oară lumina zilei? Cum să nu ne iubim Patria, pe care strămoșii noștri au apărat-o cu bărbăție și curaj neînfricoșat și-au plămădit glia cu sângele lor cald, generos?

Ei ne-au dat o moștenire sfântă, o patrie liberă și noi trebuie s'o păstrăm cu smerenie și

ne vor binele, și încredeți-vă cu toată puterea în cei mai mari ai voștri, precum și în preoții și învățătorii din satele voastre.

Ei sunt legați de pământul acesta prin rădăcini adânci și întotdeauna vă vor da povește bune spre fericirea voastră și a patriei.

Nu trebuie să ajutați în nici un chip ca Satana să-și facă cuib și în țara noastră, semănând jalea și durerea ca în alte țări.

S'o predăm în mâinile copiilor noștri și mai frumoasă, mai bogată de cât am primit-o

Dragi Grăniceri, voi, care stați de pază la frontierele Țării noastre; voi, santinele înaintate ca să cercetați cu ochii granița inamică și să iscodiți orice mișcare a dușmanului care vrea să cotopească patria noastră, în mâinile voastre mai ales, ca și în mâinile celorlalți camarazi de armă, *stă salvarea și libertatea Țării.*

Sus inimile, Grăniceri! Avem o Românie Mare căci suntem uniți pe veci cu toți frații noștri.

Nimic nu e mai frumos decât libertatea și nimic nu e mai minunat, decât să respiri din adâncul plămânilor, aerul curat și liber al Țării tale.

Dar pentru aceasta e nevoie de curaj, de bărbăție, de sânge rece în fața pericolului; pentru aceasta e nevoie să-ți iubești Țara ca pe lumina ochilor tăi!

Sus inimile Grăniceri! Când goarna va suna alarma și chemarea la arme, alergați toți într'un suflet, strângeți-vă ca un bloc de stâncă peste care inamicul nu va putea trece și luptați cu îndârjire și vitejie, pentru Rege și Țară.

St. O.

Voiu uita și de viața mea și de lacrimile soției mele și de copii mei, ca să fiu folositor Patriei.

Pestalozzi